

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 66.

1836. EN ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Νοεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διατάγματα. 1) Περί τῆς ἐκποίησης τῶν ἐθνικῶν κτημάτων. — 2) περί σχηματισμοῦ τῶν δόμων τοῦ τμήματος Κραββάρων. — 3) περί τοῦ ποινικοῦ νόμου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί τῆς ἐκποίησης τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπί τῆ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτουμεν περὶ τῆς ἐκποίησης τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τὰ ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὅλα τὰ ἀκίνητα ἐθνικὰ φαρτὰ κτήματα, ὅσα μὴ ἀναγκαῖα διὰ τὴν προικοδότησιν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν ἢ δι' ἰδιαιτέρους σκοποὺς τῆς Κυβερνήσεως εἶναι διαθέσιμα, θέλουσιν ἐκποιηθῆ ἑαυτηδὸν διὰ λόγους οἰκονομικῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους. Περὶ τῶν ἀκινήτων ἐθνικῶν μὴ φαρτῶν κτημάτων ὁμοῦς θέλει ἐνεργηθῆ μόνον κατὰ τὸ μέτρον τῶν ὑπαρχουσῶν ἤδη, καὶ ἐκδοθησομένων εἰς τὸ ἐξῆς περὶ τούτων διατάξεων.

2. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει καταστρώσει πίνακα τῶν ἐκποιηθησομένων τούτων κτημάτων, κα-

τὰ τὰς δοθησομένας ἰδιαιτέρας ἀδηγίας, καὶ θέλει υποβάλλει αὐτὸν εἰς τὴν θεώρησιν καὶ ἔγκρισίν Μας.

3. Ἡ ἐκποίηση γίνεται μετὰ προηγουμένη ἐκτίμησιν καὶ κοινοποίησιν διὰ δημοπρασίας, ἐνεργηθησομένης παρὰ τῶν Διοικητῶν παρούσῃ τῶν Β. Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν.

4. Ἡ ἐκτίμησις τῶν κτιρίων διὰ τοῦ Β. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Μηχανικοῦ τοῦ Νομοῦ, ἢ δι' ἄλλων εἰδημόνων ἢ δὲ ἐκτίμησις τῶν ἐθνικῶν φαρτῶν κτημάτων θέλει ἐνεργεῖται παρ' ἄλλων εἰδημόνων ἐπὶ τούτῳ ἐκτιμητῶν. Οἱ ἐκτιμηταὶ ἐκλέγονται παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ παρὰ τοῦ Β. Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, καὶ ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου. Ἄν οἱ αὐτοὶ ἐκτιμηταὶ ἐνεργούσιν ταυτοχρόνως διαφόρους ἐκτιμήσεις, ἐπαλλάξις ὀρκοδοσίας εἶναι περιττή.

Τὸ πρωτόκολλον τῆς ὀρκοδοσίας, τὸ ὁποῖον καταστρέφεται ἀμνησθί, εἶναι ἀναγκαῖον δικαιολογητικὸν ἔγγραφον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως. Οἱ ἐκτιμηταὶ, οἵτινες ἤθελον βλάψαι ἐκ προαιρέσεως τὸ δημόσιον διὰ τῆς γνωμηδοτησεως των, τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 440^α τοῦ

Ποινικού Νόμου· πρέπει λοιπόν να προσελευθῆ ἢ προσοχῆ των κατὰ εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ άρθρου τούτου, καθ' ὃν καιρὸν ὑρκίζονται.

5. Εἰς τὴν ἐκτίμησιν πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ἐμβαδὸν, καθόσον εἶναι γνωστὸν, ἢ ποιότης τοῦ ἀντικειμένου, τὸ πιθανόν εἰσόδημα, καὶ ἡ τοπικὴ ἀξία. Εἰς ἐκάστην ἐκτίμησιν γίνεται ἰδιαίτερον τακτικὸν πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὅποιον πρέπει νὰ καταφαίνηται, τὸ εἶδος, ἡ θέσις, ἡ ἐκτίμησις, ἡ περιοχὴ, καὶ ὁροθεσία τοῦ κτήματος, καὶ ἡ μὲ λέξεις (ἢ μὲ ἀριθμὸς) ἐκφραζομένη ἀξία κατὰ στρέμμα καὶ ὀλιγῶς.

Ὅτε ἐνεργῶνται αἱ ἐκτιμήσεις δι' ἐκτιμητῶν, ὁ ἀρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος, ἢ ὁ Διοικητὴς, καταστῆναι τὸ πρωτόκολλον, συνυπογράφου μὲ τοὺς ἐκτιμητὰς, καὶ τὸ παραπέμπου εὐθὺς εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ τὸ ἐξετάσῃ καὶ τὸ ἐγκρίνη, ἢ ὑποαῖ, ἐξελέγγουσα τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐκτιμήσεων καὶ πληστηριασμῶν, δύναται νὰ μεταχειρισθῆ αὐτὰ, ὡς στηρίγματα καὶ εἰς τὴν προικοδότησιν τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν. Ἡ τοιοῦτοτρόπως ἐκτιμηθεῖσα καὶ ἐγκριθεῖσα ἀξία λαμβάνεται εἰς τὴν δημοπρασίαν ὡς ἐλάχιστος ὄρος, καὶ καμμία κατωτέρα τοῦτου τιμῆ δὲν δύναται νὰ κατακυρωθῆ.

6. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν συνήθως καταμέτρησις δὲν ἀπαιτεῖται· ἐπομένως δὲν ἐγγυᾶται τὸ δημόσιον, οὔτε περὶ τοῦ ἐμβαδοῦ, οὔτε περὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν κτημάτων, ἀλλὰ μόνον περὶ τῆς κατὰ τὰ διαγεγραμμένα ὄρια ταυτότητας τοῦ κτήματος.

Μοναδικὰ κτήματα καὶ τεμάχια δὲν ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν, εἴμη κατὰ τὰ ὄρια των σημεινεται μὲν ἢ κατὰ πιθανολογίαν ἔκτασις, ἀλλὰ προστίθεται συγχρόνως καὶ ἡ ῥητὴ παρατήρησις, ὅτι τοῦτο γίνεται μόνον, διὰ νὰ δηλωθῆ τὸ κτήμα, καὶ ὄχι ἐπὶ σκοπῷ ἐγγυήσεως. Ἄν ὅμως ἡ σκευήσις τῆς ἐκτίσεως ὑμελιούται εἰς προηγηθεῖσαν ἐξακριβωμένην καταμέτρησιν, αὐτὸ τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ τότε τὸ δημόσιον ἐγγυᾶται διὰ τὸ ἐμβαδόν.

7. Ὅτε πρόκειται νὰ γένη διαίρεσις ἐνὸς κτήματος εἰς μερίδας, ἢ καὶ εἰς ἄλλας ἐξειδικάζουμένας περιπτώσεις, κατὰς ὁποίας μία συνεγγισματικὴ ἢ ἀκριβὴς μετρηματικὴ καταμέτρησις εἶναι ἀναγκαία, ἡ Γραμματεία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἐνεργήσῃ δι' ἄλλων ἀξίων ἀνθρώπων.

8. Ἡ δημοπρασία κοινοποιεῖται τοῦλάχιστον τέσσαρας ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ εἰς τὴν διακήρυξιν περιγράφεται τὸ ἐκποιούμενον πρᾶγμα ἀκριβῶς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως, καὶ ἀναφέρεται ἡ ἡμέρα, ὥρα, καὶ ὁ τύπος τῆς δημοπρασίας. Ἡ κοινοποίησις γίνεται διὰ τοιχοκαλλήσεως εἰς τὰ δημόσια καταστήματα, καὶ τὰς γωνίας τῶν δρόμων ὕλων τῶν Δήμων τῆς ἐπαρχίας. Ἄν τὸ κτήμα ἦναι σημαντικόν, καὶ προσπιθεται μετὰ βεβαιότητος συρροῇ ἀγοραστῶν, τότε καταχωρίζεται καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἄλλα δημόσια φύλλα, κηρύττεται προσέτι, καὶ τοιχολλᾶται εἰς τοὺς δρόμους τῆς πρωτευ-

ούσης τοῦ Κράτους, καὶ χρείας καλούσης, κοινοποιεῖται καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους διὰ τῶν Πρεσβειῶν καὶ Προξενείων. Εἰς τὸν τύπον, ὅπου γίνεται ἡ δημοπρασία κηρύττεται δις, καὶ μάλιστα ἡ τελευταία κήρυξις γίνεται πρὸ τῆς ἐνάρξεώς της διὰ τοῦ τυμπάνου ὅπου δὲ ὑπάρχει τυμπανον, ἢ κοινοποιήσις κηρύττεται μεγαλοφωνῶς εἰς τοὺς πολυανθρωπωτέρους δρόμους παρὰ τοῦ δημοσίου κήρυκος. Ἡ κήρυξις αὕτη δύναται νὰ ἐνεργηθῆ εἰς τὴν Καθέδραν τοῦ διοικητηρίου, ἢ τὸ κρῖνον εὐλογον ἢ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ διοριζόμενοι εἰς τοὺς δήμους δημόσιοι κήρυκες ἐνεργῶν τὴν κήρυξιν, λαμβάνοντες ἀντιμισθίαν ἐν τοῖς χιλίοις ἀπὸ τὸ πῶσον τῆς ἀγορᾶς.

9. Εὐθὺς μετὰ τὴν κοινοποίησιν παρακατατίθενται αἱ παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τεθεῖσα συμφωνίαι τῆς ἐκποιήσεως διὰ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου εἰς τὸ Διοικητήριον, ὅπου ἕκαστος δύναται νὰ τὰς θεωρήσῃ ἐλευθέρως· αἱ συμφωνίαι αὗται πρέπει νὰ ὑμελιούνται ἐπὶ ταῖς περὶ ἐκποιήσεων ἐθνικῶν κτημάτων διατάξεις, καὶ νὰ περιέχουν, ἐκτὸς τούτου, καὶ ἕσα ἄλλα εἰδικῶς θεωρηθήσαν κατ' ἄλληλα πρὸς ὕψους τοῦ Ταμείου.

10. Ἐκαστος δύναται, ἂν θέλῃ, νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Διοικητὴν, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας, ἐγγράφους προσφοράς ἐσφραγισμένας ἀρχομένης τῆς δημοπρασίας, ἀνοίγονται αἱ προσφοραὶ παρουσία τοῦ προσφέροντος, καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, καὶ καταχωρίζονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐκποιήσεων, ἀπὸ πρῶτον καταχωρισθῆ εἰς αὐτὸ ὁ τρόπος τῆς κοινοποιήσεως (ἀρ. 8) μὲ τὰς ἰδιαίτερας συμφωνίας (ἀρ. 9). Ἄν αἱ προσφοραὶ αὗται ὑπερβαίνου τὴν ἀξίαν τῆς ἐκτιμήσεως, ἦγουν τὸν ἐλάχιστον ὄρον, ἡ δημοπρασία ἀρχίζει μὲ τὴν ἀνωτάτην προσφορὰν εἰδὲ μὴ, τίθεται, ὡς βῆσις, ἢ διὰ τῆς ἐκτιμήσεως προσδιορισθεῖσα ἀξία. Αἱ ἐγγράφοι προσφοραὶ ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκποιήσεως.

11. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται συνήθως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Διοικήσεως, καὶ μάλιστα εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ ἐπίτηδες σημειωμένον μέρος τοῦ Δήμου, τὸ ὅποιον προσδιορίζεται ἅπαξ πρὸς ἀποφυγὴν ἀκυρώσεως τῆς δημοπρασίας. Ἡ δημοπρασία ἀρχίζει μὲ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐξήγησιν τῶν συμφωνιῶν, μὲ τὴν ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ ἐκποιουμένου κτήματος, καὶ μὲ τὴν διὰ τοῦ κήρυκος ἐκφωνησιν τοῦ ἐλάχιστου ὄρου· παρευρίσκεται εἰς αὐτὴν ἕκαστος, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος, ὅστις ὀφείλει νὰ δίδῃ πληροφορίας περὶ τῆς θέσεως καὶ τῶν συστατικῶν μερῶν τοῦ κτήματος, καθὼς καὶ τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις τῆς ἐννοίας τῶν συμφωνιῶν τῆς ἐκποιήσεως, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῆ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου κατὰ πάντα λόγον· πρὸ πάντων δὲ καθόσον ἀφορᾷ τὸ ἀξίόχρεον τῶν πλειστηριαστῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν των. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκποιήσεως κρατεῖ ὁ Διοικητὴς· αὐτὸς δύναται νὰ μεταχειρισθῆ ὡς Γραμματέα, ἕνα τῶν γραφῶν του, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ὀφείλει πάντοτε νὰ διευθύνῃ τὴν πράξιν αὐτὸς ὁ ἴδιος αὐτοπρο-

σώπως. Δέν είναι αναγκαῖον νά ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν, ἐκτός τῶν εἰδικῶν συμφωνιῶν (ἀρθ. 9 καί 10) καί αἱ Γενικαί Νομικαί Διατάξεις.

Άρθρ. 12.

Αἱ προσφοραὶ εἰς τὸν ἐπὶ Δημοπρασίας πλειστηριασμῶν διευθύνονται παρὰ τῶν πλειστηριαζόντων, ἢ τῶν ἐπιτρόπων τῶν εἰς τὸν κήρυκα, καὶ διακηρύττονται παρ' αὐτοῦ μεγαλοφώνως. Ὅτε ὁ ἐλάχιστος ὄρος εἶναι Δραχμὰ 100, ἕως 1000, ἡ προσφορά πρέπει νά γίνεται τοῦλάχιστον ἀνά 5 Δραχμὰς ἕτε ἕως Δραχ. 5000 ἀνά 25 Δραχ. καὶ ὅτε ἕως Δραχ. 10000 ἀνά 50 Δραχμὰς. Πᾶσα προσφορά σημειώνεται εἰς τὰ πρακτικὰ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ πλειστηριαστοῦ. Μίαν ὥραν μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν γίνεται ἡ κατακύρωσις, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐν τῷ ἀρθρ. 13 ἀναφερομένης ἀνωτέρας ἐγκρίσεως, καὶ κλείει ἡ δημοπρασία· τὰ δὲ πρακτικὰ ὑπογράφονται παρὰ τοῦ υπερθεματιστοῦ, τοῦ Διοικητοῦ, καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου. Ἄν τις πλειστηριαζῆ διὰ λογαριασμὸν ἄλλου, πρέπει νά τὸ φανερώσῃ εὐθὺς εἰς τὰ πρακτικὰ, καὶ νά παρουσιάσῃ τὸ νόμιμον ἐπιτροπικόν· εἰδὲ μὴ ἕως τότε θεωρεῖται καὶ ἐκλαμβάνεται αὐτὸς, ὡς κύριος ἀγοραστής. Προσφοραὶ μετὰ τὴν κατακύρωσιν δέν εἶναι δεκταί. Οἱ πλειστηριασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφορὰς τῶν ὅταν δὲ προσφερθῇ ἀνωτέρα τιμὴ, αἱ προσφοραὶ τῶν πρώτων πλειστηριαστῶν μένουσι χωρὶς ἀποτέλεσμα· ἐκ τούτου καὶ εἰς τὴν περίστασιν, ὅποτε πρέπει νά διακοπῇ ὁ πλειστηριασμὸς, πρέπει πάντοτε ὁ τελευταῖος πλειστηριαστής νά υπογράψῃ ἰδιοχείρως τὸ πρωτόκολλον. Εὐθὺς μετὰ τὴν κατακύρωσιν τῆς δημοπρασίας ὁ ἀρμοδίος Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος θέλει ζητήσῃ ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν ἀξιόγραφον ἐγγύησιν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς καὶ ἐκπληρώσεως τῶν λοιπῶν συμφωνιῶν τῆς ἀγορᾶς. Εἰς περίστασιν ὅμως, καθ' ἣν δέν προσφέρει τὴν ἐγγύησιν, ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς, ἐνοουμένης τῆς ἐκ τῆς δευτέρας ταύτης δημοπρασίας προκυψαμένης ζημίας εἰς ἄραος τοῦ πρώτου ἀγοραστοῦ· αἱ ἀνωτέρω περὶ ἐγγυήσεως περιστάσεις πρέπει νά σημειῶνται καὶ εἰς τὸ πρωτόκολλον, παραστηνόμεναι ἀρκούντως. Παρενοχλήσεις εἰς τὰς δημοπρασίας καταμηνύονται εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ παιδεύονται κατὰ τὸ ἀρθρ. 436 τοῦ Ποιν. Νόμου.

13. Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει νά παραπέμψῃ εὐθὺς εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν πρωτότυπον τὸ πρωτόκολλον, τῆς δημοπρασίας ὁμοῦ μὲ τὰ ἐν αὐτῷ ἐπισυνημμένα τυγόντα ἐγγράφα. Ἡ Γραμματεία ἐξετάζει τὸ πρωτόκολλον, καὶ ἐὰν αἱ γενικαὶ ἢ εἰδικαὶ συμφωνίαι τῆς ἐκποιήσεως ἐφυλάχθησαν πρεπόντως, τὸ διευθύνει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνεδριον, διὰ νά περασθῇ κατὰ τὰς καθεστῶσας διατάξεις ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν· ἐγκρίνει ἐπομένως ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος τὴν ἐκποίησιν, ἐκδίδει τὸ πωλητήριο, ἐπὶ τοῦ νομίμου σφραγιστοῦ χάρτου γεγραμμένον, καὶ διευθύνει αὐτὸ ἄνευ παραμικρᾶς ἀναβολῆς πρὸς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, διὰ νά λάβῃ σημείωσιν τῶν προθεσμιῶν τῆς πληρωμῆς, καὶ νά τὸ παραδώσῃ εἰς τὸν

ἀγοραστὴν, ἀφοῦ πρώτον σημειωθῇ εἰς αὐτὸ, ὅτι κατεχωρήσθη εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ ἐπληρώθη ἡ πρώτη δόσις εἰς τὸν ἀρμοδίον Ταμεῖον τῆς Ἑπαρχίας.

14. Ἡ συμφωνηθεῖσα τιμὴ τῆς ἀγορᾶς πληρόνεται εἰς δέκα ἐτησίας ἴσας δόσεις μὲ τόκον 8 0/0 κατ' ἔτος μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως· δύναται ὅμως νά πληρωθῇ διὰ μιᾶς. Ἡ πρώτη δόσις πληρόνεται πρὸ τῆς παραδόσεως τοῦ πωλητηρίου, καὶ πρὶν ἢ ἐγκατασταθῇ ὁ ἀγοραστής εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κτήματος· διὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, ὅστις χρεωστεῖ νά σημειώσῃ αὐτὸ τοῦτο εἰς τὸ πωλητήριο.

15. Μέχρι τελείας ἐξοφλήσεως τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν τόκων μένει ῥητῶς τὸ ἐπὶ τοῦ ἐκποιθέντος κτήματος δικαίωμα τῆς ιδιοκτησίας εἰς τὸ δημόσιον, καὶ τοῦτο πρέπει νά σημειωθῇ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν ἐπομένως οἱ ἀγορασταὶ δέν ἀπαλλάττονται τῶν ὑποχρεώσεων τῶν περὶ τῆς ὀλικῆς τιμῆς καὶ τῶν τόκων, εἰμὴ ἀφοῦ πληρώσουσι καὶ τὴν τελευταίαν δόσιν, καὶ σημειωθῇ τοῦτο εἰς τὸ πωλητήριο παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ταμεῖου ἢ σημειώσῃ αὐτὴ περᾶ ὁμέσως καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν. Ἄν ὁ ἀγοραστής δέν ἐκτελέσῃ τὰς συμφωνίας, καὶ ἂν μάλιστα καθυστερήσῃ μὲ δόσεις καὶ τόκους δύο ἐτῶν κατὰ συνέχειαν, τότε τὸ δημόσιον ἐνεργεῖ νέαν δημοπρασίαν (ἀναπλειστηριασμὸν) ἐπὶ κινδύνῳ τοῦ ἀγοραστοῦ. Τὰ ἔξοδα, οἱ τόκοι τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἡ τυχούσα μείωσις τῆς τιμῆς, εἶναι εἰς βᾶρος τοῦ ἀγοραστοῦ, ἐναντίον τοῦ ὁποῖου δύναται εἰς τοιαύτην περίπτωσιν νά ἐνεργηθῇ καὶ προσωπικὴ κράτησις. Μένει δὲ πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ἡ τυχούσα ἐπαύξεισις τῆς τιμῆς. Τὸ δημόσιον δέν εἶναι ὑπόχρεον νά φυλάττῃ καὶ τὰς περὶ ἐνοικιάσεως συμφωνίας, τὰς ὑποίας τυχὸν ἔκαμεν ὁ πρώτος ἀγοραστής, ἢ ὁ ἐπίτροπός του, ἢ οἱ κληρονόμοι του, ἂν τὸ ἐνοίκιον ἦναι ὀλιγώτερον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἐλάμβανεν πρότερον τὸ δημόσιον.

16. Αἱ τιμαὶ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν φαρτῶν κτημάτων ἐμβαίνουν εἰς τὸ χρεωλυτικὸν Ταμεῖον τοῦ Κράτους, οἱ δὲ τόκοι μένουσι εἰς τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν· εἰς βᾶρος τοῦ χρεωλυτικοῦ Ταμεῖου πίπτουσι ἐπομένως καὶ τὰ διὰ τὰς δοκιμὰς τῆς ἐκποιήσεως καὶ αὐτὰς τὰς ἐκποιήσεις γινόμενα ἔξοδα, καθόσον αὐτὰ διηλαδῆ δέν πίπτουσι εἰς βᾶρος τοῦ ἀγοραστοῦ· ἐπίσης θέλουσι γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ χρεωλυτικοῦ Ταμεῖου καὶ αἱ πληρωμαὶ τῶν τιμῶν ἀκινήτων κτημάτων, ἀποκτηθέντων παρὰ τοῦ δημοσίου δι' ἀγορᾶς, ἀλλαγῆς, ἢ συνθήκης.

17. Τὰ ἐκποιθέντα κτήματα μεταβαίνουν εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης, καὶ γίνεται πλήρης αὐτοῦ ἰδιοκτησία, ὑποχρεοῦται ὅμως καὶ αὐτὸς νά πληρώσῃ τὰς συμφωνίας. Δέν δύναται ὅμως τὰ κτήματα ταῦτα νά δοθῶσιν ἐπ' οὐδεμιᾷ συμφωνίᾳ εἰς ἀτελῆ ἰδιοκτησίαν, οὔτε νά ἐπιβαρυνθῶσι μὲ ἰδιωτικούς περιορισμούς, καὶ ἀναλλοίωτα βάρη, καὶ μάλιστα μὲ τὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα ῥοβελλοῦ γνωστὴν δουλείαν, ἀλλὰ πρέπει νά φυλάττωσι διὰ πάντα καιρὸν ἀδικαίεπτως τὴν ιδιότητα τῆς ἐλευθέρως ἰδιοκτησίας.

18. Διὰ τὰ κτήματα ταῦτα πληρῶναι ἡ ἀγοραστὴς εἰς τὸ δημόσιον κατὰ τὴν ἐλευθέραν θέλησίν του, ἥτις ἐκφράζεται καὶ καταχωρεῖται εὐθὺς εἰς τοῦ πλειστηριασμοῦ τὸ πρωτόκολλον, καὶ εἰς τὸ πωλητήριον, ἢ κατ' ἔτος τρία τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἀντὶ τοῦ φόρου τοῦ δεκάτου εἰς εἶδη, ἢ τὸ ἀπλοῦν δέκατον εἰς εἶδη μέχρι τῆς εἰσάξεως τοῦ γενικοῦ ἐγγείου φόρου. Ἄν προτιμᾷ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δεκάτου ὁ ἰδιοκτήτης, πρέπει νὰ ἐφοδιασθῇ καθ' ἕκαστον ἔτος μὲ ἐγγραφὸν ἀποδεικτικὸν τοῦ ἀρμόδιου Οἰκονομ. ἐπιτρόπου πρὸς τὸ ἀρμόδιον δημόσιον Ταμεῖον, ὅτι τὰ ἀποκτηθέντα κτήματα ταῦτα ἐκαλλιεργήθησαν ἀληθῶς. Ἐκ τούτων δὲ θέλει πληρῶνεσθαι εἰς μετρητὰ παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ὁ σημειωθεὶς φόρος 3, 0|0 ἄνευ ἀντιλογίας, εἰς τὰ αὐτὰ Ταμεῖον διὰ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔτος.

Διὰ τὰ ἀνωτέρω κτήματα πληρῶναι ἡ ἀγοραστὴς ἀπλοῦν δέκατον εἰς εἶδη διὰ τοὺς Μύλους, οἰκίας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀκίνητα κτήματα, ὅσα δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκάτωσιν, δὲν πληρῶνονται μεχριστοῦ κανονισθῆ γενικὸς ὁμοιόμορφος δι' αὐτὰ φόρος, ἄλλο παρὰ οἱ ἄχρι τούτου ἐπ' αὐτῶν ἐπικείμενοι φόροι· ἐπομένως δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ἀνωτέρω ἀπλοῦν ἐγγεῖον φόρον.

19. Οἱ ἀγορασταὶ θέλουσιν πληρῶναι μὲ τὴν πρώτην δόσιν τὸ δικαίωμα τοῦ κήρυκος καὶ τὸ χαρτόσημον.

20. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείᾳ ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνει διὰ τούτου ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 (25) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν Διαταγὴν

τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος

Τοῦ Ἰπουργικῶν Συμβούλιου

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν δήμων τοῦ τμήματος Κραββάρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ψ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας περὶ συμμορφώσεως τοῦ σχηματισμοῦ τῶν δήμων τοῦ τμήματος Κραββάρων τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας, ἔχοντες ὑπ' ἑσπιν καὶ τὸ ἀρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς:

1. Οἱ δῆμοι τοῦ τμήματος Κραββάρων τῆς ἐπαρχίας

Ναυπακτίας, συμποσοῦμενοι ἤδη εἰς τέσσαρας, θέλουσιν συγγωνευθῆ εἰς δύο ὑπὸ τὸ ὄνομα, *Προσχίου καὶ Ἀποδοτίας*, σχηματιζόμενοι κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

α.) Ὁ δῆμος Προσχίου (Πλάτανος) οὗτος συνίσταται ἀπὸ τὰ χωρία, Βενόρτα, Δοροβίτσα, Στράνομα, Στήλια, Φαμήλια, Σίμου, Μποκίστα Χάμαρη, Καστανιά, Ἅγιος Δημήτριος, Μπέλιτσα, Σινίτσα Κλαπᾶ, Τάρισσα, Ἀδόρανη Ἀράγοβα, Νεοχώρι, Ζερπίτσα, Κίνισκα, Σαλιτσα, Ἀρτοτιτῶνα, Μπερίτσα, Μπέρασι, Κολοσοῦρτης.

β.) Ὁ δῆμος Ἀποδοτία (Λαμποτινὴ Μεγάλη) οὗτος συνίσταται ἀπὸ τὰ χωρία, Μικρὴ Λαμποτινὴ, Κυτίτσα, Πέδος, Λευθέριανη, Λευτοκαρυά, Περιεσόλια, Βελίτσα, Γρανίτσα, Θέλιγα, Γολέμι, Ἀμούρανη, Βελτοψίτσα, Σάλου, Ἀνδρίβιτσα, Ἀδριάνη, Χρύσοβον, Μόβαρι, Λιμνίτσα, Μάρο, Βετολίτσα, Ἐλπιζοῦς, Σκληῖθροι, Γληγόρι, Σκιαδᾶ, Βοίτσα, Κουτουλίτσα, Στρόμιανη, Κλίτσα, Ζιγίτσα, Μικρὴ Παλούκοβα, Μεγάλῃ Παλούκοβα.

2. Ἀκυροῦται τὸ ἀπὸ 1 [13] Ὀκτωβρίου π. ε. ἡμέτερον Διατάγμα, καθόσον ἀφορᾷ τὸν σχηματισμὸν τῶν δήμων τοῦ τμήματος Κραββάρων τῆς ἐπαρχίας Ναυπάκτου.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσιευθησομένου καὶ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 (25) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τοῦ Ἰπουργικῶν Συμβούλιου,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΗΛΟΣΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἡ τιμὴ τῆς νέας ἐκδόσεως τοῦ ποινικοῦ νόμου προ-
διορίζεται εἰς μίαν δραχμὴν πωλεῖται δὲ παρὰ τῆ Βασιλ.
Τυπογραφία.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ὀκτωβρίου 1836.

Ὁ προσωρινὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Γ. ΡΙΖΟΣ.

(Ἡ νέα ἐκδοσις τοῦ Ποινικοῦ νόμου εἰς τὸ Παράρτημα).